

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **V. V.**, st. přísl. Ukrajina, zast. JUDr. Michalem Šalomounem, advokátem, se sídlem Třebíč, Bráfova tř. 52, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 23.9.2009, č.j. CPR-4907-1/ČJ-2009-9CPR-C220

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 23.9.2009, č.j. CPR-4907-1/ČJ-2009-9CPR-C220 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Michala Šalomouna, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. změněno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Znojmo skupiny povolování pobytu Třebíč ze dne 26.2.2009 č.j. CPBR-139/CI-2009-064068 a to tak, že „Doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkoný manažer-účast v právnické osobě pana V. V., nar. X, st. příslušnost Ukrajina

se podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. ruší.“

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí zrekapitulovala průběh správního řízení, konstatovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2004 č.j. 5 Azs 43/2003 a uvedla, že pokud správní orgán zjistí skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec naplňuje některou z podmínek pro zrušení doby platnosti víza resp. povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen rozhodnout o zrušení doby platnosti takového pobytu. Správním orgánem byla zjištěna skutečnost, že účastník řízení (žalobce) byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu a má záznam v Rejstříku trestů a v kontextu s tímto jej nelze považovat za cizince trestně zachovalého. Ke změně výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolací orgán uvedl, že v případě účastníka řízení (žalobce) bylo na místě použití ust. § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) v návaznosti na ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán I. stupně rozhodl podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Dále se pak odvolací orgán zabýval dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Dle názoru odvolacího orgánu protokol ze dne 11.2.2009 sepsaný s paní P. Z. nebyl podkladem pro rozhodnutí ve věci a odvolací správní orgán k němu při svém rozhodování nepřihlížel. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že podmínky pro zrušení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkoný manažer-úcast v právnické osobě byly v posuzovaném případě naplněny.

Žalobce v žalobě namítal, že policie je oprávněna podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zrušit platnost víza k pobytu nad 90 dnů za určitých podmínek. Tedy podle žalobce je oprávněna rušit pouze „platnost víza“ a nikoli rušit „platnost doby povolení k dlouhodobému pobytu“, jak to učinil správní orgán.

Rovněž pak žalobce poukázal na to, že by z rozhodnutí správního orgánu mělo být zřejmé, kvůli čemu dospěl k závěru, že rozhodnutí orgánu I. stupně je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné. Tyto důvody však z rozhodnutí podle žalobce nelze seznat, správní orgán se pouze omezil na konstatování některých ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. Podle žalobce je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, když z jeho odůvodnění není seznatelné, v čem spatřuje správní orgán II. stupně nesprávnost nebo rozpor rozhodnutí správního orgánu I. stupně s právními předpisy.

Namítal také nesrozumitelnost výroku žalobou napadeného rozhodnutí, když rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje výroky dva a rozhodnutí správního orgánu II. stupně mění toliko „výrok“. Není podle žalobce tedy zřejmé, který výrok se tím myslí. Další nesrozumitelnost pak žalobce spatřuje i v tom, že pokud by změnou výroku rozhodnutí orgánu I. stupně byly dotčeny oba výroky, pak by bylo rozhodnutí správního orgánu prakticky nevykonatelné, neboť by nebyla určena lhůta, dokdy má účastník řízení opustit území České republiky.

Podle žalobce se pak správní orgán řádně nevypořádal ani s jeho námitkou ohledně toho, že nemohl být přítomen výsledku svědkyně P. Z.

Ve vyjádření k žalobě Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké reagovala na námitky žalobce uvedené v jeho žalobě a navrhla žalobu zamítnout.

Ze správního spisu vyplývají pro danou věc tyto podstatné skutečnosti:

Z oznámení o zahájení správního řízení ze dne 28.1.2009 č.j. CPBR-139/CI-2009-064068 je zřejmé, že Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, ICP Znojmo-detašované pracoviště Třebíč zahájilo se žalobcem správní řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. v návaznosti na ust. § 46 odst. 1 téhož zákona. V oznámení bylo současně uvedeno, že dne 27.1.2009 byl doručen na detašované pracoviště cizinecké policie v Třebíči rozsudek Okresního soudu v Třebíči sp.zn. 1T 113/2008, kterým byl žalobce odsouzen pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 a 2 písm. c) tr. zákona.

Rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Znojmo, detašovaného pracoviště Třebíč ze dne 26.2.2009 č.j. CPBR-139/CI-2009-064068 byla žalobci zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem účasti v právní osobě, neboť cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Zároveň dle ust. § 37 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. byla určena lhůta k vycestování z území České republiky a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 11.3.2009. Správní orgán II. stupně rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak výše uvedeno.

Ve správním spise se pak rovněž nachází protokol o vyjádření účastníka ze dne 4.2.2009 a ze dne 11.2.2009 i rozsudek Okresního soudu v Třebíči ze dne 19.12.2008 sp.zn. 1 T 113/2008.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.

Podle § 37 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. policie v rozhodnutí, kterým zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, stanoví lhůtu k vycestování z území a udělí cizinci výjezdní příkaz; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní záchovalosti (§ 174).

Podle § 46 odst. zákona č. 326/1999 Sb. pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, nejde-li o případy uvedené v § 180i odst. 2.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné

napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

V dané věci správní orgán I. stupně (Policie České republiky, Oblastní ředitelství cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Znojmo, skupina povolování pobytu Třebíč) svým rozhodnutím ze dne 26.2.2009 č.j. CPBR-139/CI-2009-064068 žalobci zrušil platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem účasti v právnické osobě, neboť cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Zároveň dle ust. § 37 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. určil lhůtu k vycestování z území České republiky do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání a správní orgán II. stupně rozhodnutím ze dne 23.9.2009 č.j. CPR-4907-1/ČJ-2009-9CPR-C220 uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil takto:

„Doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonný manažer-úcast v právnické osobě pana V. V., nar. X, st. příslušnost Ukrajina se podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. ruší.“ V odůvodnění pak správní orgán mimo jiné uvedl, že změnil výrokovou část rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť správní orgán rozhodl dle ust. § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. V případě účastníka řízení, podle správního orgánu II. stupně, bylo na místě použití ust. § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Změna výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak nebyla provedena na úkor účastníkůvých práv.

Žalobce v žalobě namítá, že rozhodnutí správního orgánu II. stupně spočívající ve změně výroku správního orgánu I. stupně je nesrozumitelné. Poukazuje na skutečnost, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje výroky dva, nicméně rozhodnutí správního orgánu II. stupně mění toliko „výrok“. Dle názoru žalobce není zřejmé, který výrok je myšlen. Další nesrozumitelnost výroku rozhodnutí správního orgánu II. stupně pak žalobce spatřuje v tom, že pokud by změnou výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně byly dotčeny oba výroky, pak by bylo rozhodnutí správního orgánu II. stupně prakticky nevykonatelné, neboť by nebyla určena lhůta, do kdy má účastník řízení opustit území České republiky. Soud shledal námitku nesrozumitelnosti výroku rozhodnutí správního orgánu II. stupně důvodnou.

Je beze vší pochyb, že rozhodnutí správního orgánu II. stupně, kterým byl změněn výrok prvoinstančního rozhodnutí a to tak, že : „Doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonný manažer-úcast v právnické osobě pana V. V., nar. X, st. příslušnost Ukrajina se podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. ruší.“ neobsahuje stanovení lhůty k vycestování, jak to ukládá ust. § 37 odst. 3 zákona č. 326/1999

Sb. Soud se shoduje se žalobcem v tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje dva výroky, první o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky a druhý o určení lhůty k vycestování z území České republiky. Z uvedené změny není zcela zřejmé, zda správní orgán II. stupně touto změnou má na mysli změnu obou výroků prvoinstančního rozhodnutí, či pouze prvního. Pokud tedy správní orgán II. stupně měl na mysli změnit pouze výrok správního orgánu I. stupně ohledně zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky žalobci, pak ve smyslu ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb. ve zbytku měl prvoinstanční rozhodnutí potvrdit. Nicméně i samotný předmětný výrok „Doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu manažer-úcast v právnické osobě pana V. V., nar. X, st. příslušnost Ukrajina se podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. ruší.“ vykazuje znaky nesrozumitelnosti, když dle v něm samotném uvedených ustanovení žádné z nich neobsahuje skutečnost, že by správní orgán (policie) rušil „dobu platnosti...“ Podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Z uvedeného je tedy zřejmé, že předmětný výrok není v souladu s rozhodnutí uvedenými ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb. Za tohoto stavu se soud dalšími námitkami žalobce nezabýval.

S ohledem na shora uvedené nezbylo Městskému soudu v Praze, než žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie bez jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová